

A Dráva mente pókfauna (Araneae) kutatásának faunisztikai eredményei

SZINETÁR Csaba

SZINETÁR, Cs.: Faunistic results of the investigation of spider fauna along the Dráva Region, Hungary.

Abstract. The author records 251 spider species from the area of the Danube-Dráva National Park. Out of them 6 species were found new for the Hungarian fauna : *Euryopis saukeya* Levi, 1951, *Rugathodes instabile* O.P.-Cambridge, 1871, *Theridion hemerobius* Simon, 1914, *Enoplognatha latimana* Hippa & Oksala, 1982, *Clubiona alpicola* Kulczynski, 1881, *Philodromus albidus* Kulczynski, 1911. In the species list the non-published data by Imre Loksa originating from his collection between 1975-1985 can also be found , as well as the data on species collected by the author and the staff of Janus Pannonius Museum through their investigations during the 1990s. The author deals with the 6 species identified as new in Hungary in details. In addition some more rare species are also introduced.

Bevezetés

Az 1996 tavaszán létesített Duna-Dráva Nemzeti Park Dráva menti területeinek pókfaunájára vonatkozó korábbi irodalmi adatokkal nem rendelkezünk. A DDNP területéhez tartozó Béda-Karapancsa Tájvédelmi Körzet pókfaunájáról az 1990-91-ben végzett gyűjtések alapján a Dunántúli Dolgozatok 6. kötetében jelent meg közlemény (SZINETÁR 1992a). A Barcsi Tájvédelmi Körzetben 1975-től zajló intenzív zoológiai feltáró munkában Loksa Imre több talajlakó állatcsoport kutatásával vett részt. Az ugróvillások (Collembola), valamint az ikerszelvényesek (Diplopoda) és a százlábúak (Chilopoda) faunakutatásának eredményeit a Barcsi Borókás Élővilága sorozat I. és II. kötetében publikálta (LOKSA 1978, 1981a). Sajnálatos módon nem került sor a pókfaunisztikai vizsgálatok eredményeinek közlésére. Loksa Imre 1975-85 közötti barcsi gyűjtéseinek anyagát – mely részben determinált anyagokat is tartalmazott – Dr. Loksa Imréné a rendelkezésemre bocsátotta, így jelen közleményben a későbbiekben pontosított jelzések szerint ezen faunisztikai adatok is szerepelnek. A korábbi kutatások tekintetében megemlítendő Kolosváry Gábornak a hazai borókások állatvilágára vonatkozó közleményei. A szerző több cikkében is utalt a „Darányi borókásra”, ahol több állatcsoporttal együtt a borókán élő pókokat is vizsgálta (KOLOSVÁRY 1933, 1935).

A DDNP Dráva menti területeinek kilencvenes években megkezdett kutatásába 1992 őszétől kapcsolódtam be. A saját gyűjtések mellett a Janus Pannonius Múzeum munkatársai által gyűjtött talajcsapda anyagokat, valamint néhány további kutató által gyűjtött növényzeti mintát dolgoztam fel. Jelen közleményben az eddigi vizsgálatok faunisztikai eredményeit kívánom összefoglalni.

A vizsgálati területek és módszerek

A gyűjtőhelyek a Dráva hazai szakaszának jelentős részét reprezentálják. Az Őrtilos és Dráwapalkonya közötti Dráva szakasz 14 községhatárához tartozó gyűjtőhelyek kutatottsága nagyon eltérő. A Loksa Imre által végzett gyűjtéseket is beszámítva (Barcsi TK), kilenc területen történt talajcsapdás felvételezés. A talajcsapdák üzemeltetése (a csapdák számát, működési idejét, ölfolyadékát, valamint a gyűjtés és a válogatás kivitelezését tekintve egyaránt) roppant eltérő volt, így ez a gyűjtött anyagok területi összehasonlítását nem teszi lehetővé. A vizsgálatok közül a Barcsi TK 1980-as mintavételeinek részletes elemzése egy későbbi közleményben történhet meg. A növényzeti gyűjtések fű- és kopogtatóhálózással, egyeléssel, valamint 1996-tól motoros rovarszívóval történtek. A motoros rovarszívó kifejlesztése és alkalmazása a hazai pókfauna kutatására a közelmúltban valósult meg (SAMU, SÁROSPATAKI 1995). A módszer alkalmazásának eddigi eredményei kiválóan bizonyítják, hogy a hagyományos talajcsapdás, valamint hálózásos mintavételezéseket jól kiegészíti az így nyert vizsgálati anyag. Amellett, hogy speciális élőhelyekről teszi lehetővé a gyűjtést, alkalmas a kvantifikálható mintavételezésre is. Az említett előnyök mellett az is kiemелendő az új módszerrel kapcsolatban, hogy ép és élő állatokat igénylő vizsgálatokhoz alkalmas mintavételezést biztosít. Jelen vizsgálat során a téli mintavételek fiatal példányainak laboratóriumi kinevelése több faj esetében is sikerült. A növényzeti gyűjtések növénytársulásonként, illetve esetenként konkrét növényfajonként történtek. Néhány alaposan kutatott élőhely pókjainak közösségszintű elemzésével a későbbiekben szintén külön közleményben kívánok foglalkozni.

A területről kimutatott fajok felsorolásánál a gyűjtőhelyhez rendelhető település nevét, valamint a gyűjtési évet tüntettem fel. Az alábbiakban felsorolom a vizsgált lelőhelyeket települések szerint, megadom UTM kódjukat, valamint feltüntettem, hogy milyen jellegű gyűjtés történt a területen (talajcsapda = tcs, növényzeti hálózás és motoros rovarszívós gyűjtés = n), illetve, hogy kik végezték a gyűjtést. A gyűjtők nevének rövidítése a következők szerint történik: JPM = Janus Pannonius Múzeum munkatársai, H = Horvatovich Sándor, K = Kondorosi Előd, L = Loksa Imre, Sz = Szinetár Csaba. Loksa Imre gyűjtéseinél lelőhelyként egységesen az általa is használt „Barcs” lelőhelyi hivatkozást használom. A településenként összevont lelőhelyek, valamint a gyűjtések körülményei a fenti rövidítések szerint:

I. Babócsa XM80, 1997. n K, Sz, II. Barcs XL99, 1975. 1980. tcs, L, 1985. n L, 1997. n Sz, III. Bélavár XM60, XM70, XM71, 1994. n Sz, 1995. tcs JPM, 1996. n Sz, IV. Bolhó XM70, 1993. tcs JPM, V. Darány XL99, 1992. 1994. 1997. n Sz, VI. Dráwapalkonya BR87, 1993. n H, VII. Gyékényes XM52, 1993. tcs JMP, 1994. 1995. n Sz, VIII. Mailáthpuszta (Kisszentmárton) BR77, 1994. tcs JPM, IX. Őrtilos XM 42, 1993. tcs JPM, 1992-97. n Sz, X. Porrogszentkirály XM52, 1994. n Sz, XI. Potony YL09, 1993. tcs JPM, 1994. n Sz, XII. Szaporca BR77, 1994. tcs JPM, 1996. n Sz, XIII. Tótújfalu YL08, 1994. n Sz, XIV. Vejti YL37, 1993. tcs JPM.

A pókok elnevezésénél PLATNICK (1993) nomenklatúráját követtem. A fajok korábbi hazai előfordulási adatait az 1997-ben elkészült faunalista alapján vettem figyelembe (SAMU, SZINETÁR 1997).

Eredmények

A Duna-Dráva Nemzeti Park Dráva menti területeiről begyűjtött pókok 31 család 138 nem 251 fajt képviselik. 6 faj esetében nincs korábbi irodalmi utalás a faj hazai előfordulására. Közülük néhány faj esetében a közelmúltban az ország más területein is kerültek elő példányok, ezekre a konkrét fajok esetében utalás történik. A faunánkra új fajok mellett néhány ritka és figyelmet érdemlő fajról is érdemes külön szólni.

A DDNP Dráva menti területein gyűjtött pókfajok (1975-97.)

Atypidae

Atypus affinis Eichwald, 1830 Barcs 1975.

Nemesiidae

Nemesia pannonica (Herman, 1879) – Barcs 1975.

Pholcidae

Pholcus opilionoides (Schrank, 1781) – Órtilos 1996.

Segestridae

Segestria bavarica C.L. Koch, 1843 – Órtilos 1996.

Dysderidae

Dysdera longirostris Doblika, 1853 – Bolhó 1993., Vejti 1993.

Dysdera ninnii Canestrini, 1868 – Órtilos 1993.

Mimetidae

Ero apha (Walckenaer, 1802) – Barcs 1975., Darány 1997., Órtilos 1996., 1997.

Ero furcata (Villers, 1789) – Barcs 1975., Órtilos 1996.

Ero tuberculata (Degeer, 1778) – Barcs 1985., Órtilos 1992.

Uloboridae

Hyptiotes paradoxus (C.L. Koch, 1834) – Gyékényes 1994.

Uloborus walckenaerius (Latreille, 1806) – Darány 1992., 1994., 1997.

Theridiidae

Achaearanea lunata (Clerck, 1757) – Órtilos 1992.

Achaearanea simulans (Thorell, 1875) – Órtilos 1995.

Achaearanea tepidariorum (C.L. Koch, 1841) – Babócsa 1997.

Crustulina guttata (Wider, 1834) – Barcs 1980.

Dipoena melanogaster (C.L. Koch, 1837) – Órtilos 1992.

Enoplognatha latimana Hippa & Oksala, 1982 – Darány 1997.

Enoplognatha ovata (Clerck, 1757) – Babócsa 1997., Barcs 1985., Darány 1994., 1997., Órtilos 1995., 1996.

Enoplognatha sp. – Órtilos 1995., 1996.

Episinus angulatus (Blackwall, 1836) – Barcs 1980.

Episinus truncatus Latreille, 1809 – Darány 1997.

Euryopis flavomaculata (C.L. Koch, 1836) – Barcs 1975.

Euryopis saukea Levi, 1951 – Darány 1994., 1997.

Lasaeola tristis (Hahn, 1833) – Barcs 1985.

Robertus lividus (Blackwall, 1836) – Barcs 1975., Órtilos 1996.

Rugathodes instabile O.P. – Cambridge, 1871 – Gyékényes 1995.

Theridion bimaculatum (Linnaeus, 1767) – Bélavár 1996.

Theridion hemerobius Simon, 1914 – Órtilos 1995.

Theridion impressum L. Koch, 1881 – Bélavár 1996., Tótújfalu 1994.

Theridion melanurum Hahn, 1831 – Darány 1997.

Theridion pictum (Walckenaer, 1802) – Órtilos 1995., 1996., 1997., Szaporca 1996.

Theridion tinctum (Walckenaer, 1802) – Bélavár 1994., Órtilos 1992., Potony 1994.

Theridion varians Hahn, 1833 – Órtilos 1995., Potony 1994.

Theridiosomatidae

Theridiosoma gemmosum (L. Koch, 1877) – Órtilos 1996., 1997.

Mysmenidae

Mysmenella jobi (Kraus, 1967) – Barcs 1985., Órtilos 1996., 1997.

Linyphiidae

Araeoncus humilis (Blackwall, 1841) – Barcs 1975., Bélavár 1996., Darány 1997.

Bathypantes gracilis (Blackwall, 1841) – Órtilos 1996.

Bathypantes nigrinus (Westring, 1851) – Barcs 1985., Bélavár 1996., Órtilos 1996.

Bathypantes similis Kulczynski, 1894 – Órtilos 1996.

Centromerus sylvaticus (Blackwall, 1841) – Barcs 1975., Órtilos 1996.

Ceratinella major Kulczynski, 1894 – Barcs 1980., Mailáthpuszta 1994.

Ceratinella scabrosa (O.P.-Cambridge, 1871) – Barcs 1980.

Diplostyla concolor (Wider, 1834) – Barcs 1980., Órtilos 1996., 1997.

Donacochara speciosa (Thorell, 1875) – Szaporca 1996.

Drapetisca socialis (Sundevall, 1833) – Barcs 1985.

Entelecara acuminata (Wider, 1834) – Órtilos 1996.

Erigone dentipalpis (Wider, 1834) – Bélavár 1996.

Floronia bucculenta (Clerck, 1757) – Bélavár 1994., 1996.

Frontinellina frutetorum (C.L. Koch, 1834) – Darány 1997.

Gnathonarium dentatum (Wider, 1834) – Barcs 1975., Órtilos 1995., 1996., 1997.

Gongyliidiellum murcidum Simon, 1884 – Barcs 1980., Órtilos 1995., 1996.

Gongyliidium rufipes (Linnaeus, 1758) – Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1995., Szaporca 1996.

Hypomma bituberculatum (Wider, 1834) – Órtilos 1996.

Lepthyphantes angulipalpis (Westring, 1851) – Barcs 1975.

Lepthyphantes flavipes (Blackwall, 1854) – Barcs 1975.

Lepthyphantes mengei Kulczynski, 1887 – Barcs 1975.

Lepthyphantes minutus (Blackwall, 1833) – Bélavár 1994.

Lepthyphantes pallidus (O.P.-Cambridge, 1871) – Barcs 1975.

Lepthyphantes tenebricola (Wider, 1834) – Barcs 1980.

Linyphia triangularis (Clerck, 1757) – Barcs 1985., Bélavár 1994., Gyékényes 1994., Órtilos 1992., 1996., Porrogszentkirály 1994., Potony 1994., Tótújfalu 1994.

Maso sundevalli (Westring, 1851) – Barcs 1985.

Meioneta fuscipalpis (C.L. Koch, 1836) – Barcs 1985.

Microlinyphia impigra (O.P.-Cambridge, 1871) – Barcs 1985.

Microneta viaria (Blackwall, 1841) – Barcs 1975.

Minicia marginella (Wider, 1834) – Barcs 1975.

Minyriolus pusillus (Wider, 1834) – Barcs 1985.

Nematogmus sanguinolentus (Walckenaer, 1841) – Órtilos 1996.

Neriere clathrata (Sundevall, 1830) – Barcs 1980., Órtilos 1993., 1996., 1997.

Neriere montana (Clerck, 1757) – Órtilos 1997.

Neriere radiata (Walckenaer, 1841) – Barcs 1980.

Oedothorax apicatus (Blackwall, 1850) – Bélavár 1996.

Oedothorax fuscus (Blackwall, 1834) – Bélavár 1996.

Panamomops mengei Simon, 1926 – Barcs 1975., Órtilos 1996.

Pelecopsis elongata (Wider, 1834) – Barcs 1980.

Poeciloneura variegata (Blackwall, 1841) – Barcs 1975.

Porrhomma microphthalmum (O.P.-Cambridge, 1871) – Bélavár 1994.

Saloca diceros (O.P.-Cambridge, 1871) – Órtilos 1996.

Sintula spiniger (Balogh, 1935) – Barcs 1985.

Stemonyphantes lineatus (Linnaeus, 1758) – Órtilos 1996.

Tapinocyba insecta (L. Koch, 1869) – Barcs 1975.

Trichoncus hackmani Millidge, 1856 – Barcs 1975.

Walckenaeria antica (Wider, 1834) – Barcs 1975.

Walckenaeria furcillata (Menge, 1869) – Barcs 1980.

Walckenaeria melanocephala (O.P.-Cambridge, 1831) – Barcs 1975.

Walckenaeria obtusa Blackwall, 1836 – Barcs 1975., Mailáthpuszta 1994., Szaporca 1994.

Tetragnathidae

Metellina segmentata (Clerck, 1757) – Barcs 1985., Órtilos

Pachygnatha clercki Sundevall, 1823 – Barcs 1985., Órtilos 1992.

Pachygnatha degeeri Sundevall, 1830 – Barcs 1975., Órtilos 1996.

Pachygnatha listeri Sundevall, 1830 – Barcs 1985., Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1996., Szaporca 1994., 1996., Vejtő 1993.

Tetragnatha dearmata Thorell, 1873 – Szaporca 1996.

Tetragnatha extensa (Linnaeus, 1758) – Gyékényes 1994., Órtilos 1995., 1996., 1997., Szaporca 1996.

Tetragnatha montana Simon, 1874 – Barcs 1997., Órtilos 1995., 1996., 1997., Szaporca 1996.

Tetragnatha nigrata Lendl, 1886 – Órtilos 1995., 1996., 1997., Szaporca 1996.

Tetragnatha obtusa C.L. Koch, 1837 – Darány 1997.

Tetragnatha shoshone Levi, 1981 – Szaporca 1996.

Tetragnatha striata L. Koch, 1862 – Szaporca 1996.

Araneidae

Agalenatea redii (Scopoli, 1763) – Darány 1994., Órtilos 1992.

Araneus alsine (Walckenaer, 1802) – Bélavár 1994.

Araneus angulatus Clerck, 1757 – Bélavár 1994., Órtilos 1995., Potony 1994.

Araneus diadematus Clerck, 1757 – Barcs 1985., Darány 1997., Gyékényes 1995., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1992., 1995., 1996., Porrogszentkirály 1994., Potony 1994., Szaporca 1996., Tótújfalu 1994.

Araneus marmoreus Clerck, 1757 – Órtilos 1992.

Araneus quadratus Clerck, 1757 – Gyékényes 1995., Órtilos 1992., 1994., Porrogszentkirály 1994.

Araniella cucurbitina (Clerck, 1757) – Darány 1997.

Araniella displicata (Hentz, 1847) – Darány 1997.

Argiope bruennichi (Scopoli, 1772) – Bélavár 1996., Darány 1994., 1997., Órtilos 1996., 1997., Porrogszentkirály 1994.

Cercidia prominens (Westring, 1851) – Barcs 1985., Órtilos 1997.

Cyclosa conica (Pallas, 1772) – Barcs 1985., Gyékényes 1994., Potony 1994.

Gibbaranea bituberculata (Walckenaer, 1802) – Drávapalkonya 1993., Órtilos 1996.

Hypsosinga albobittata (Westring, 1851) – Darány 1994.

Hypsosinga heri (Hahn, 1831) – Barcs 1985., Órtilos 1995., 1996., 1997.

Larinioides folium (Schränk, 1803) – Gyékényes 1994., Órtilos 1995., 1997., Szaporca 1996.

Larinioides patagiatus (Clerck, 1757) – Órtilos 1992.

Mangora acalypha (Walckenaer, 1802) – Barcs 1985., Bélavár 1996., Darány 1997., Gyékényes 1994., Órtilos 1992., 1995.

Neoscona adianta (Walckenaer, 1802) – Darány 1992., 1997.

Nuctenea umbratica (Clerck, 1757) – Bélavár 1994.

Singa hamata (Clerck, 1757) – Bélavár 1994., 1996., Gyékényes 1995., Órtilos 1992., 1996.

Singa nitidula C.L. Koch, 1844 – Gyékényes 1994., Órtilos 1995., 1997.

Zilla diodia (Walckenaer, 1802) – Barcs 1985., Darány 1997., Tótújfalu 1994.

Lycosidae

Alopecosa aculeata (Clerck, 1757) – Szaporca 1994.

Alopecosa cuneata (Clerck, 1757) – Barcs 1985., Potony 1993.

Alopecosa cursor (Hahn, 1831) – Barcs 1980.

Alopecosa pulverulenta (Clerck, 1757) – Barcs 1975.

Alopecosa sulzeri (Pavesi, 1873) – Barcs 1975.

Arctosa leopardus (Sundevall, 1833) – Barcs 1980.

Arctosa lutetiana (Simon, 1876) – Barcs 1975., Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Szaporca 1994.

Arctosa maculata Hahn, 1822 – Órtilos 1995.

Aulonia albimana (Walckenaer, 1805) – Barcs 1975., Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994.

Hogna radiata (Latreille, 1819) – Barcs 1980.

Hygrolycosa rubrofasciata (Ohlert, 1865) – Barcs 1985., Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Szaporca 1994.

Pardosa agrestis (Westring, 1862) – Szaporca 1996., Tótújfalu 1994.

Pardosa alacris (C.L. Koch, 1833) – Barcs 1975., Bélavár 1995., Bolhó 1993., Gyékényes 1993., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1993., Szaporca 1994., Vejtő 1993.

Pardosa amentata (Clerck, 1757) – Babócsa 1997., Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1993., 1995., 1996.

Pardosa bifasciata (C.L. Koch, 1834) – Barcs 1975.

Pardosa lugubris (Walckenaer, 1802) – Barcs 1980., Bélavár 1995., Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1993., Szaporca 1994.

Pardosa palustris (Linnaeus, 1758) – Mailáthpuszta 1994.

Pardosa prativaga (L. Koch, 1870) – Mailáthpuszta 1994.

Pirata hygrophilus Thorell, 1872 – Barcs 1975., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1993., Vejtő 1993.

Pirata latitans (Blackwall, 1841) – Órtilos 1996.

Pirata piraticus (Clerck, 1757) – Bélavár 1996., Órtilos 1995., 1996.

Pirata uliginosus (Thorell, 1856) – Bolhó 1993.

Trochosa ruricola (Degeer, 1778) – Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1993., Szaporca 1994., Vejtő 1993.

Trochosa spinipalpis (F.O.P.-Cambridge, 1895) – Bélavár 1995.

Trochosa terricola Thorell, 1856 – Barcs 1975., Bélavár 1995., Bolhó 1993., Vejtő 1993.

Xerolycosa nemoralis (Westring, 1861) – Barcs 1980.

Pisauridae

Dolomedes fimbriatus (Clerck, 1757) – Barcs 1985., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1996., 1997., Szaporca 1994., Tótújfalu 1994.

Pisaura mirabilis (Clerck, 1757) – Barcs 1975., Gyékényes 1994., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1992.,

1996., 1997., Porrogszentkirály 1994., Szaporca 1994., Tótújfalu 1994.

Agelenidae

Agelena gracilens C.L. Koch, 1841 – Barcs 1985., Órtilos 1992., 1994., 1995., Porrogszentkirály 1994., Tótújfalu 1994.

Agelena labyrinthica (Clerck, 1757) – Gyékényes 1994., Potony 1994.

Tegenaria campestris C.L. Koch, 1834 – Bélavár 1995., Bolhó 1993.

Tegenaria silvestris L. Koch, 1872 – Órtilos 1997.

Cybaeidae

Cybaeus angustiarum L. Koch, 1868 – Órtilos 1993.

Hahniidae

Hahnia ononidum Simon, 1875 – Barcs 1980., Órtilos 1996.

Hahnia pusilla C.L. Koch, 1841 – Barcs 1980.

Dictynidae

Dictyna arundinacea (Linnaeus, 1758) – Babócsa 1997.

Dictyna uncinata Thorell, 1856 – Órtilos 1995., 1996., 1997.

Lathys humilis (Blackwall, 1855) – Darány 1997., Gyékényes 1994., Tótújfalu 1994.

Lathys puta (O.P.-Cambridge, 1863) – Barcs 1980.

Titanoecidae

Titanoeca quadriguttata (Hahn, 1833) – Tótújfalu 1994.

Titanoeca schineri (L. Koch, 1872) – Barcs 1975.

Oxyopidae

Oxyopes lineatus Latreille, 1806 – Darány 1992., 1994., 1997., Tótújfalu 1994.

Oxyopes ramosus (Panzer, 1804) – Darány 1997.

Anyphaenidae

Anyphaena accentuata (Walckenaer, 1802) – Darány 1997., Gyékényes 1994., Órtilos 1992., 1996., 1997., Szaporca 1996., Tótújfalu 1994.

Liocranidae

Agraeocina striata (Kulczynski, 1882) – Barcs 1975., Mailáthpuszta 1994.

Agroeca brunnea (Blackwall, 1833) – Barcs 1975., Bélavár 1995., Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Potony 1993., Szaporca 1994.

Agroeca cuprea Menge, 1873 – Barcs 1975.

Phrurolithus festivus (C.L. Koch, 1835) – Barcs 1975.

Phrurolithus minimus C.L. Koch, 1839 – Barcs 1975.

Phrurolithus pullatus Kulczynski, 1897 – Barcs 1975.

Phrurolithus szilyi (Herman, 1879) – Barcs 1975.

Scotina celans (Blackwall, 1841) – Barcs 1980.

Clubionidae

Cheiracanthium punctorium (Villers, 1789) – Porrogszentkirály 1994., Tótújfalu 1994.

Clubiona alpicola Kulczynski, 1881 – Tótújfalu 1994.

Clubiona brevipes Blackwall, 1841 – Órtilos 1996.

Clubiona comta C.L. Koch, 1839 – Barcs 1985., Darány 1997.

Clubiona germanica Thorell, 1870 – Órtilos 1992.

Clubiona lutescens Westring, 1851 – Órtilos 1995., Szaporca 1994.

Clubiona pallidula (Clerck, 1757) – Órtilos 1993., 1995., 1996., 1997. Szaporca 1994.

Clubiona phragmitis C.L. Koch, 1843 – Barcs 1985., Órtilos 1993., 1997.

Clubiona stagnatilis Kulczynski, 1897 – Barcs 1985.

Clubiona subtilis L. Koch, 1867 – Barcs 1985.

Clubiona terrestris Westring, 1851 – Órtilos 1993., 1997., Szaporca 1994.

Clubiona trivialis C.L. Koch, 1843 – Tótújfalu 1994.

Zodariidae

Zodarion germanicum (C.L. Koch, 1837) – Barcs 1975.

Gnaphosidae

Aphantaulax seminigra Simon, 1878 – Darány 1992., 1997.

Berlandina cinerea (Menge, 1872) – Barcs 1980.

Drassodes lapidosus (Walckenaer, 1802) – Barcs 1980.

Drassyllus praeficus (L. Koch, 1866) – Barcs 1975.

Drassyllus villicus (Thorell, 1875) – Barcs 1980.

Gnaphosa modestior Kulczynski, 1897 – Barcs 1985.

Haplodrassus signifer (C.L. Koch, 1839) – Barcs 1980.

Haplodrassus silvestris (Blackwall, 1833) – Barcs 1980.

Scotophaeus quadripunctatus (Linnaeus, 1758) – Mailáthpuszta 1994.

Trachyzelotes pedestris (C.L. Koch, 1837) – Barcs 1985., Mailáthpuszta 1994., Vejti 1993.

Zelotes apricorum (L. Koch, 1876) – Barcs 1975., Mailáthpuszta 1994.

Zelotes electus (C.L. Koch, 1839) – Barcs 1975.
Zelotes erebeus (Thorell, 1870) – Barcs 1975.
Zelotes hermanni (Chyzer, 1878) – Barcs 1975.
Zelotes latreillei (Simon, 1878) – Barcs 1975.,
 Mailáthpuszta 1994.
Zelotes longipes (L. Koch, 1866) – Barcs 1975.

Zorididae

Zora silvestris Kulczynski, 1897 – Barcs 1975.
Zora spinimana (Sundevall, 1833) – Barcs 1975.,
 Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1996., 1997.

Heteropodidae

Micrommata virescens (Clerck, 1757) – Órtilos 1992.

Philodromidae

Philodromus albidus Kulczynski, 1911 – Bélavár 1994.
Philodromus collinus C.L. Koch, 1835 – Darány 1997.
Philodromus dispar Walckenaer, 1826 – Órtilos 1996., 1997.
Thanatus formicinus (Clerck, 1757) – Barcs 1975.
Thanatus sabulosus (Menge, 1875) – Barcs 1975.
Tibellus maritimus (Menge, 1875) – Órtilos 1995., 1996.

Thomisidae

Diaea dorsata (Fabricius, 1777) – Órtilos 1992.
Heriaeus graminicola (Doleschall, 1852) – Bélavár 1996.
Misumena vatia (Clerck, 1757) – Gyékényes 1995., Órtilos 1994.
Misumenops tricuspidatus (Fabricius, 1775) – Bélavár 1994., Dráwapalkonya 1993., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1992., 1996., Tótújfalu 1994.
Ozyptila atomaria (Panzer, 1801) – Barcs 1975., Órtilos 1996.
Ozyptila brevipes (Hahn, 1826) – Barcs 1985.
Ozyptila claveata (Walckenaer, 1837) – Barcs 1975.
Ozyptila praticola (C.L. Koch, 1837) – Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Szaporca 1994., Vejti 1993.
Ozyptila simplex (O.P.-Cambridge, 1862) – Mailáthpuszta 1994.
Ozyptila trux (Blackwall, 1846) – Barcs 1985., Mailáthpuszta 1994.
Runcinia grammica (C.L. Koch, 1837) – Órtilos 1996.
Synaema globosum (Fabricius, 1775) – Darány 1994., Órtilos 1992.
Tmarus piger (Walckenaer, 1802) – Barcs 1985., Dráwapalkonya 1993., Órtilos 1992., 1996., 1997., Potony 1994.

Xysticus kempeleni Thorell, 1872 – Órtilos 1996.
Xysticus kochi Thorell, 1872 – Barcs 1980., Darány 1997., Órtilos 1996.
Xysticus lanio C.L. Koch, 1835 – Szaporca 1994.
Xysticus luctator L. Koch, 1870 – Barcs 1980., Bolhó 1993., Mailáthpuszta 1994., Potony 1993.
Xysticus luctuosus (Blackwall, 1836) – Potony 1993.
Xysticus ninnii Thorell, 1872 – Barcs 1980., Bélavár 1996.
Xysticus striatipes L. Koch, 1870 – Darány 1992.
Xysticus ulmi (Hahn, 1831) – Dráwapalkonya 1993., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1996., 1997.

Salticidae

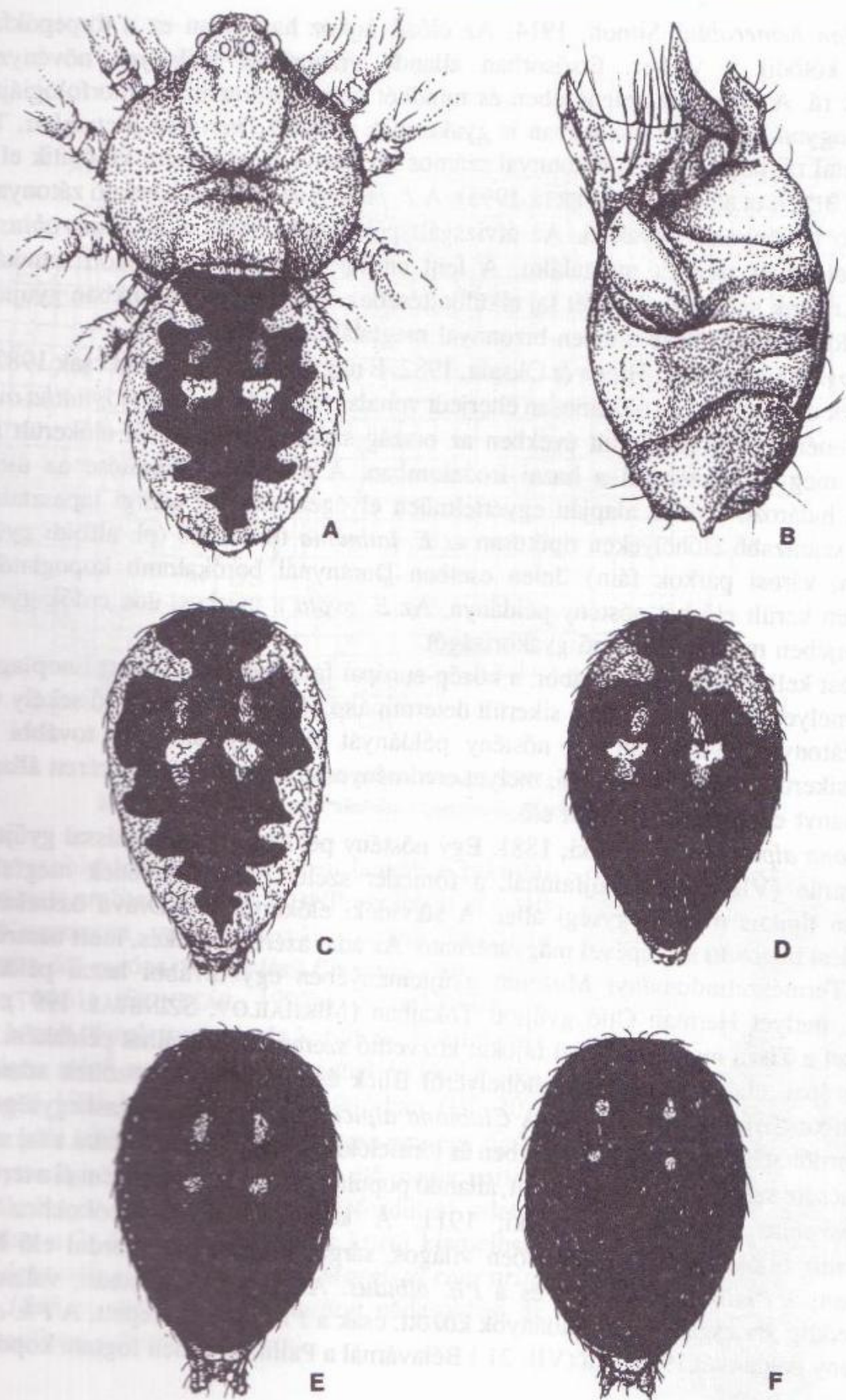
Ballus chalybeius (Walckenaer, 1802) – Bélavár 1994., Órtilos 1992., 1995., 1996., 1997.
Bianor aurocinctus (Ohlert, 1865) – Bélavár 1996.
Carrhotus xanthogramma (Latreille, 1819) – Barcs 1985.
Dendryphantes rudis (Sundevall, 1832) – Darány 1997., Tótújfalu 1994.
Eris nidicolens (Walckenaer, 1802) – Gyékényes 1994., Órtilos 1996. 1997.
Euophrys erratica (Walckenaer, 1826) – Barcs 1980.
Euophrys frontalis (Walckenaer, 1802) – Barcs 1975.
Evarcha arcuata (Clerck, 1757) – Darány 1997., Bélavár 1996., Gyékényes 1994., Mailáthpuszta 1994., Órtilos 1997.
Evarcha falcata (Clerck, 1757) – Bolhó 1993., Szaporca 1994., Tótújfalu 1994.
Evarcha laetabunda (C.L. Koch, 1846) – Barcs 1980.
Heliophanus auratus C.L. Koch, 1835 – Bélavár 1996., Órtilos 1995., 1996.
Heliophanus cupreus (Walckenaer, 1802) – Darány 1997.
Marpissa canestrinii Ninni, 1868 – Barcs 1985., Órtilos 1995., 1996., Szaporca 1996.
Marpissa muscosa (Clerck, 1757) – Órtilos 1996., 1997., Tótújfalu 1994.
Marpissa nivoyi (Lucas, 1846) – Barcs 1975.
Myrmarachne formicaria (Degeer, 1778) – Órtilos 1995., Szaporca 1996.
Neon reticulatus (Blackwall, 1853) – Barcs 1975.
Philaeus chrysops (Poda, 1761) – Darány 1994., 1997.
Phintella castrisiana (Grube, 1861) – Órtilos 1995., 1996., Szaporca 1996.
Salticus cingulatus (Panzer, 1797) – Órtilos 1995.
Salticus zebraneus (C.L. Koch, 1837) – Darány 1997., Gyékényes 1994., Órtilos 1996.
Sitticus floricola (C.L. Koch, 1837) – Órtilos 1995., Szaporca 1994.

Értékelés

A Dráva mentén vizsgált területek pókfaunája a várakozásnak megfelelően kiemelkedően gazdagnak bizonyult. Az eddigi vizsgálatok során kimutatott 251 faj a hazai fauna mintegy 35%-át jelenti. A Hortobágyi, valamint a Kiskunsági Nemzeti Parkok korábbi kutatásaival összevetve is figyelemre méltó ez az eredmény. A Hortobágyi Nemzeti Park területéről 221, a Kiskunsági Nemzeti Parkból pedig 174 fajt közöltek (LOKSA 1981c, 1987). A tapasztalt magas fajszaám a vizsgálati terület élőhelyi változatosságának, valamint az alkalmazott gyűjtési módszereknek köszönhető. A vizsgálat körülményeinek bemutatásakor már említettem, hogy a különböző gyűjtőhelyeken eltérő intenzitású, módszerű, valamint időtartamú felvételezések történtek. Néhány alaposan kutatott terület esetében (Barcsi TK, Őrtilosi-dombság és ártér) későbbi közleményekben kívánok visszatérni az eredmények részletes értékelésére. Az alábbiakban a faunára új, illetve a ritka és a terület sajátos földrajzi adottságait jelző fajokat mutatom be röviden. Elsőként a Theridiidae családból előkerült faunánkra új fajokat említem meg.

Euryopsis saukea Levi, 1951. E feltűnő színezetű és mintázatú törpepók faj a Barcsi borókás területén, Darány közelében került elő. 1994-ben öt, 1997-ben egy hím példányát gyűjtöttem fűhálózással, illetve a motoros rovarszívóval nyílt homoki gyeppen. A faj méretében és mintázatában hasonlít a hazánkban is gyakori *Euryopsis flavomaculata*hoz, mely konkrétan ezen a területen is gyakorinak számít az 1980-as talajcsapdás gyűjtések alapján. Az *E. saukea* esetében a test alapszíne fekete, az élő példányoknál kissé acélkék árnyalattal. A potroh felszínén jellegzetes gyöngyházfényű csillogó mintázatot visel, mely egyedenként is roppant eltérő lehet (1. ábra). A tapogatóláb alakja alapján egyértelműen elkülöníthető a nem többi közép-európai fajtától. A pikkely és a tartó egyaránt a lábfej hossz tengelyének irányába mutató hegyes nyúlványban végződik. A faj Észak-Amerikában és Közép-Európa déli részén fordul elő száraz, napos gyepekben. Európába feltételezhetően behurcolták (HEIMER, NETWIG 1991).

Rugathodes instabile O.P.-Cambridge, 1871. A gyékényesi vasútállomás közelében 1995 nyarán (VII. 6.) patakparti növényzetről fűhálózással gyűjtöttem a faj egy hím példányát. Európai elterjedésű ritka faj, elsősorban hegyvidéki területeken fordul elő. Tipikusan kötődik a magas páratartalmú élőhelyekhez, így nedves erdőkben és lápréteken él elsősorban. Egész teste, beleértve a lábait is, sápadt sárga színű, a fejtoron és potrohán egyaránt jellegzetes sötét foltot visel (ROBERTS 1995). A hím csáprágója az *Enoplognatha* fajokhoz hasonlóan feltűnően hosszú és jellegzetes fogazatot visel. A faj egy nőstény példányát 1997 nyarán az Őrségben, a Szőcei-lápréten gyűjtöttem közvetlenül a patak szegélyében.

1. ábra. A: Az *Euryopsis saukea* Levi, 1951 teste felülnézetben, B: a hím tapogatólábának lábfeje alulnézetben,

C-F: különböző mintázatú példányok potrohának háti oldala.

Fig. 1. A: *Euryopsis saukea* Levi, 1951 male habitus, dorsal view, B: male palp, ventral view, C-F: four pattern forms of abdomen, dorsal view.

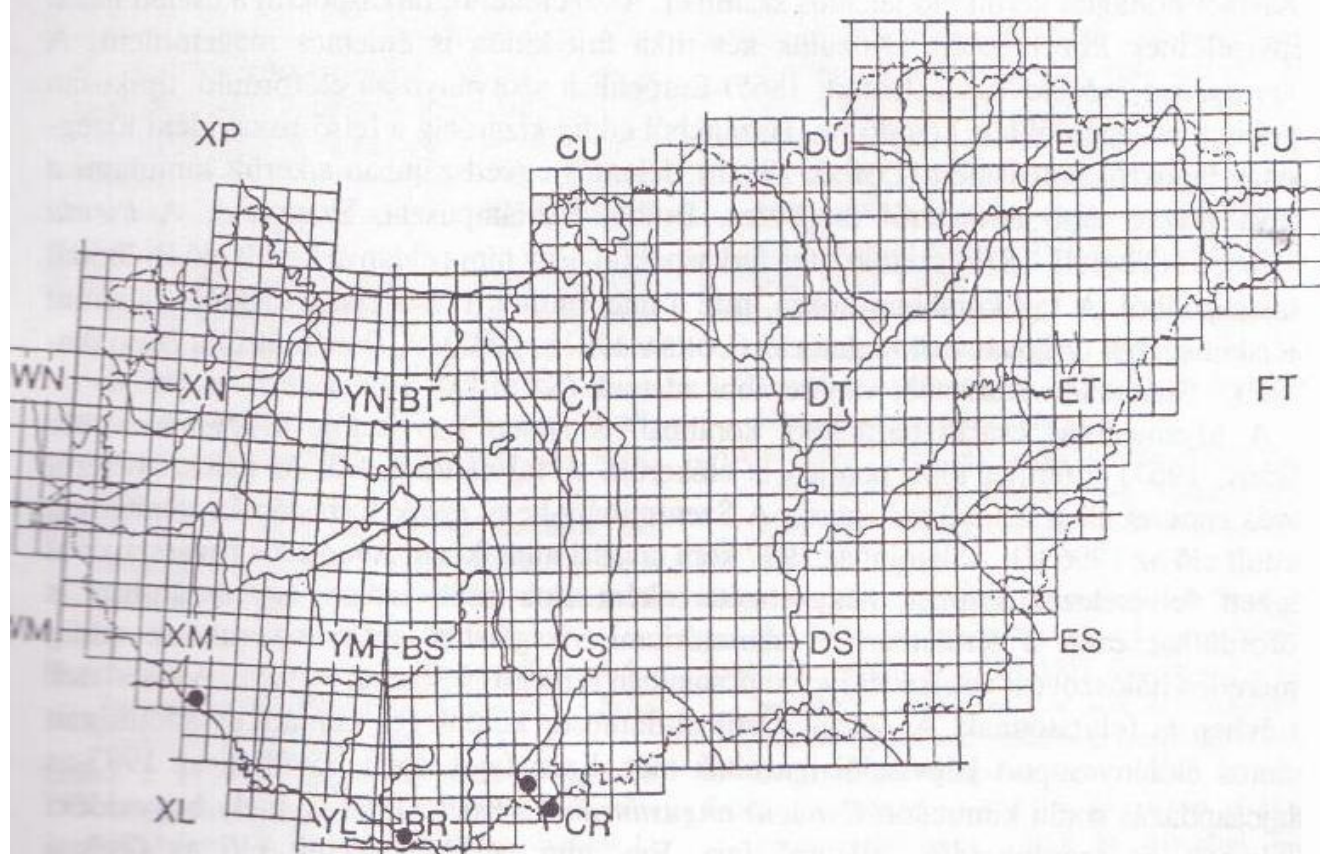
Theridion hemerobius Simon, 1914. Az előző fajhoz hasonlóan ez a törpepók faj is szigorúan kötődik a vízhez. Elsősorban állandó vízborítású élőhelyek növényzetén találhatunk rá. A külső megjelenésében és mindkét nem ivarszerveinek morfológiájában egyaránt nagyon hasonlít a hazánkban is gyakorinak számító *Theridion pictum*-hoz. Több szerző is utal rá, hogy minden bizonnyal számos esetben a szerzők nem különítik el a *T. pictum*-tól (BLICK et al. 1993, ROBERTS 1995). A *T. pictum* az Őrtilos-bányató zátonyainak vízben álló növényzetén gyakori. Az átvizsgált példányok között a *T. hemerobius* egy nőstény példányát sikerült megtalálni. A fent említett szerzők hivatkozott munkáiban megfelelő rajzok szerepelnek a két faj elkülönítéséhez. A korábban hazánkban gyűjtött *T. pictum* példányok között is minden bizonnyal megtalálható a faj.

Enoplognatha latimana Hippa & Oksala, 1982. E nagytestű törpepók fajt csak 1982-ben különítették el a hazánkban általánosan elterjedt vonalas törpepóktól (*Enoplognatha ovata*). Annak ellenére, hogy az elmúlt években az ország számos lelőhelyéről előkerült az *E. latimana*, még nem szerepel a hazai irodalomban. A két faj elkülönítése az újonnan megjelent határozó művek alapján egyértelműen elvégezhető. Az eddigi tapasztalataim alapján a szárazabb élőhelyeken tipikusan az *E. latimana* fordul elő (pl. alföldi gyümölcsösökben, városi parkok fái). Jelen esetben Daránynál borókalomb kopogtatóhálós gyűjtésében került elő két nőstény példány. Az *E. ovata* a nyirkos, üde erdők gye- és cserjeszintjében mutathat feltűnő gyakoriságot.

Említést kell tennem egy további, a közép-európai faunából nem ismert *Enoplognatha* fajról is, melyet ez idáig még nem sikerült determinálni. Az Őrtilos-bányató sekély vízzel borított zátonyán gyűjtöttem két nőstény példányát 1995 nyarán. Egy további fiatal példányt sikerült 1996-ban is fogni, melyet eredményesen neveltem fel ivarérett állapotig. Hím példányt ez idáig nem került elő.

Clubiona alpicola Kulczynski, 1881. Egy nőstény példányát kopogtatással gyűjtöttem 1994. nyarán (VII. 21.), Tótújfalunál, a főmeder szélén. A faj nevének megfelelően elsősorban tipikus magashegységi állat. A síkvidéki előkerülése a Dráva összekötő, és szétterjedést biztosító szerepével magyarázható. Az adat azért is érdekes, mert nemrégiben a Bécsi Természettudományi Múzeum gyűjteményében egy további hazai példány is előkerült, melyet Herman Ottó gyűjtött Tokajban (MIKHAILOV, SZINETÁR 1997). Ezen utóbbi eset a Tisza magashegységi fajokat közvetítő szerepére szolgálhat példaként. A faj közép-európai adatairól, valamint élőhelyéről Blick és munkatársai közöltek adatokat a közelmúltban (BLICK et al. 1995). A *Clubiona alpicola* az európai magashegységekben, főleg az erdőhatár feletti sziklagyepekben és törmeléklejtőkön él. Hazai adatai a faj alkalmi megjelenésére szolgálhatnak példaként, állandó populációja valószínűleg nem él a területen.

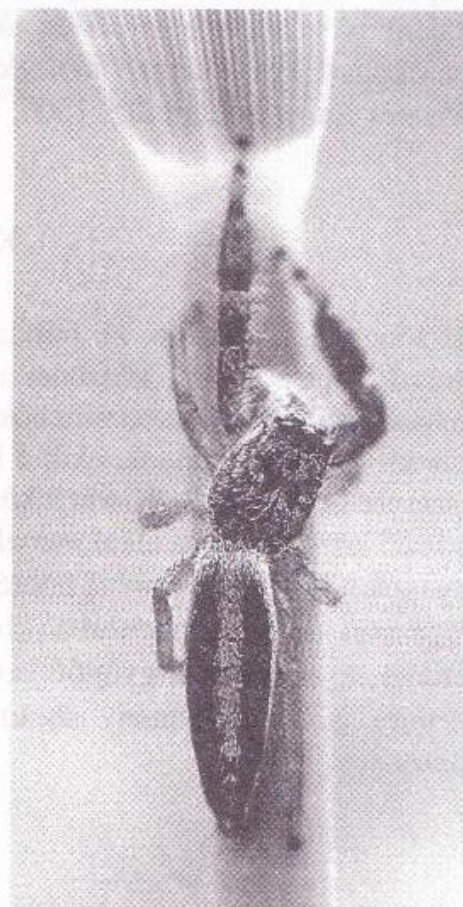
Philodromus albidus Kulczynski, 1911. A korábban a karolópókokhoz sorolt *Philodromus* fajok között két feltűnően világos, sárgás színezetű faj fordul elő Közép-Európában, a *Philodromus rufus* és a *Ph. albidus*. A hazai irodalomban, valamint az általam eddig átvizsgált hazai példányok között, csak a *Ph. rufus* szerepelt. A *Ph. albidus* két nőstény példányát 1994-ben (VII. 21.) Bélavárnál a Palina-erdőben fogtam kopogtatással.

2. ábra. A *Phintella castresiana* (Grube, 1861) ismert hazai lelőhelyei
 Fig. 2. Distribution of *Phintella castresiana* (Grube, 1861) in Hungary.

A továbbiakban néhány, a hazai faunában ritka faj előkerülését említem meg. A DDNP korábban vizsgált Béda-Karapancsa területéről vált hazánk faunájára ismertté a dél-európai elterjedésű *Phintella casriesiana* (Grube, 1861) (SZINETÁR, 1992a). A hullámtér élő meder közeli fájnak lombzatán került elő ez a feltűnően világos színű ugrópók faj Kölkednél és Hódunánál. Órtilosnál 1995-ben (VII. 6.) és 1996-ban (VI. 20.), Szaporcánál 1997-ben (VII. 30.) fogtam egy-egy újabb példányt a fajból. Minden esetben az élő meder partján álló fákról. A faj eddigi hazai előfordulási adatait szemlélteti a 2. ábra. Az ugrópókok közül kiemelhető még a dekoratív, dél-európai faj a *Marpissa canestrini* Ninni, 1868 is, mely a vízzel borított nádasokban az egész területre jellemző (3. ábra).

3. ábra – Fig. 3. *Marpissa canestrini* Ninni, 1868

A nádasokhoz kötődő, rejtett életmódú *Tetragnatha schoschone* Levi 1981 Szaporcánál a Kisinci-holtágon került elő jelentős számban. A 26 előkerült farkaspókfaj a család hazai képviselőinek közel 50%-a. Közülük két ritka fajt külön is érdemes megemlíteni. A *Hygrolycosa rubrofasciata* (Ohlert, 1865) Európában szóróványosan előforduló, tipikusan lápokhoz és láperdőkhoz kötődő faj. Hazánkból eddig kizárólag a felső-tiszavidéki tőzegmohás lápokról volt ismert (LOKSA 1981b). Jelentős egyedszámban sikerült kimutatni a Dráva mente több területéről is (Barcs, Bolhó, Mailáthpuszta, Szaporca). A *Pirata uliginosus* (Thorell, 1856) szintén ritka farkaspókfaj. Egy hím példánya került elő Bolhónál talajcsapdából. A fajt korábban Loksa Imre a már említett Felső-Tiszavidékről, valamint a Kiskunságból Orgoványról mutatta ki (LOKSA 1981b, 1987). A Dunántúlról a Boronka-melléki Tájvédelmi Körzetből van korábbi adatunk (SZINETÁR 1992b).

A Mysmenidae család hazánkból korábban is ismert képviselője a *Mysmena jobi* (Kraus, 1967) a terület több pontján is előkerült. A faj életmódjáról és hálószövéséről kevés ismeret áll a rendelkezésünkre. A Szentmihály-hegy egyik forráslápján tömegesen fordult elő az 1996 téli, valamint az 1997 kora tavaszi mintákban. A motoros rovarszívóval végzett felvételezés alapján, négyzetméterenként akár több száz egyedszámban is előfordulhat ezen a területen. A laboratóriumi vizsgálatok során sikerült az eddig ismeretlen hálószövési viselkedésével kapcsolatban is megfigyeléseket végezni. A kísérletek ez évben is folytatódnak. A Zákány-Őrtilosi-dombsor különleges klimatikus adottságait számos élőlénycsoport képviselői igazolták már. Ezen fajok sorát bővítheti az 1993-as talajcsapdázás során kimutatott *Cybaeus angustiarum* L. Koch, 1868 is, mely hegyvidéki bükkösök és szurdokerdők jellemző faja. Egy hím példánya került elő az őrtilosi vasútállomás feletti erdőből.

A Dráva menti élőhelyek között kiemelkedő értéket képviselnek a száraz homoki gyepek, melyek közül a legjelentősebb darányi terület mellett említést érdemelnek az általam is vizsgált bélavári és tótújfalusi gyeppragmentumok. Két tipikusan az alföldi homokpusztákra jellemző melegkedvelő fajt érdemes megemlíteni az élőhely kapcsán: *Oxyopes lineatus* Latreille, 1806, *Uloborus walckenaerianus* (Latreille, 1806).

Köszönetnyilvánítás

Köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik segítséget nyújtottak jelen közlemény elkészítéséhez. Külön köszönet illeti Dr. Uherkovich Ákost, aki ezúttal is igyekezett munkám feltételeit messzemenőig biztosítani. Köszönet az általa irányított múzeumi kollektíva azon tagjainak, akik a kilencvenes években üzemeltetett talajcsapdák anyagait részemre biztosították. Kiemelt köszönet illeti volt mesteremet Dr. Loksa Imrét, aki a 1975 és 1985 között számos alkalommal végzett alapos gyűjtéseket a területen. Az általa gyűjtött anyagokat Dr. Loksa Imréné bocsátotta a rendelkezésemre. Segítségét ezúton is köszönöm. Végezetül, de nem utolsósorban köszönetemet fejezem ki családtagjaimnak, akik több ízben aktívan részt vettek a gyűjtőútjaimon a nyaranta csaknem elviselhetetlen szúnyogáradat ellenére is. A közlemény ábráinak elkészítéséért Eichardt János tanítványomat illeti köszönet.

Irodalom

- BLICK, T., SAMMOREY, T., MARTIN, D. 1993. Spinnenaufsammlungen im NSG "Großer Schwerin mit Steinhorn" (Mecklenburg-Vorpommern), mit Anmerkungen zu Tetragnatha reimoseri (syn. Eucta kaestneri) Theridion hemerobius und Philodromus praedatus (Araneae). – Arachnol. Mitt. 6: 26-33.
- BLICK, T., FISCHER, J., MOLEND, R., WEISS, I. 1995. Nachweise von *Clubiona alpicola* in Deutschland und Tschechien (Araneida, Clubionidae). – Arachnol. Mitt. 9: 26-35.
- HEIMER, S., NETWIG, W. 1991. Spinnen Mitteleuropas. – Verlag Paul Parey. Berlin und Hamburg, pp. 544.
- KOLOSVÁRY, G. 1933. Beiträge zur Faunistik und Ökologie der Tierwelt der ungarländischen Junipereten. – Ztschr. F. Morf. U. Ökol. D. Tiere 28 (1): 52-63.
- KOLOSVÁRY, G. 1935. Neue Beiträge zur Biologie der Tierwelt der ungarländischen Junipereten. – Folia Zoologica et Hydrobiologica 7: 203-216.
- LOKSA, I. 1978. A Barcsi Ósborókás és szűkebb környékének ugróvillásai (Collembola). – Dunántúli Dolgozatok Természettudományi Sorozat 1: 51-64.
- LOKSA, I. 1981a. A Barcsi borókás ikerszelvényes (Diplopoda) és százlábú (Chilopoda) faunája. – Dunántúli Dolgozatok Természettudományi Sorozat 2: 45-52.
- LOKSA, I. 1981b. Die Bodenspinnen zweier Torfmoore im Oberen Theiss-Gebiet Ungarns. – Opuscula Zoologica 17-18: 91-106.
- LOKSA, I. 1981c. The spider fauna of the Hortobágy National Park (Araneae). In Mahunka, S. (ed.) The fauna of the Hortobágy National Park. 321-339. – Budapest, Akad. Kiadó.
- LOKSA, I. 1987. The spider fauna of the Kiskunság National Park. In Mahunka, S. (ed.) The Fauna of the Kiskunság National Park 2. 335-342. – Budapest, Akad. Kiadó.
- MIKHAILOV, K. G., SZINETÁR, Cs. 1997. Spiders of the genus *Clubiona* Latreille, 1804 (Aranei, Clubionidae) in Hungary. – Miscellanea Zoologica Hungarica (megjelenés alatt)
- PLATNIC, N. I. 1993. Advances in Spider Taxonomy 1988-1991. With Synonymies and Transfers 1940-1980. – New York Entomological Society, New York.
- ROBERTS, M. J. 1995. Spiders of Britain & Northern Europe. Harper Collins Publishers London, pp. 383.
- SAMU, F., SÁROSPATAKI, M. 1995. Design and use of hand-held suction sampler, and its comparison with sweep net and pitfall trap sampling. – Folia Entomologica Hungarica 56:195-203.
- SAMU, F., SZINETÁR, Cs. 1997. Check list of Hungarian spider fauna. – Bull. Br. Arachnol. Soc. (megjelenés alatt)
- SZINETÁR, Cs. 1992a. A Béda-Karapancsa Tájvédelmi Körzet pókfaunája. – Dunántúli Dolgozatok Természettudományi Sorozat 6:247-256.
- SZINETÁR, Cs. 1992b. A Boronka-melléki Tájvédelmi Körzet pókfaunája. – Dunántúli Dolgozatok Természettudományi Sorozat 7: 331-345.

Faunistic results of the investigation of the spider (Araneae) fauna along the Dráva Region (Hungary)

Csaba SZINETÁR

This is the first work on spider faunistics dealing with the Dráva region of the Danube (Duna)–Dráva National Park. The collections originate from the period 1975–1997 from sampling spots of 14 localities of the Hungarian Dráva region. The samples between 1975 and 1985 were collected by Imre Loksa, but the data of his collections were not published. In the species list the data originating from 1975, 1980 and 1985 from the location Barcs are all related to his investigation. Sampling by the author, as well as by the staff of Janus Pannonius Museum were carried out in the period 1992–1997. The spiders were collected using Barber's ground-traps, by sweeping net, by beating and by hand-held suction sampler (D-vac). The most profoundly investigated areas were the Barcsi Borókás, the Órtilos Hills (Zákány-Órtilos-dombság) and the Órtilos Lowland. As regards the spider species of these areas, the author will analyse them in forthcoming publications in more details. The list of species in this work gives the localities and the years of sampling. Out of the 251 spider species there were 6 new species with no earlier Hungarian data: *Euryopsis saukeya* Levi, 1951, *Rugathodes instabile* O.P.-Cambridge, 1871, *Theridion hemerobius* Simon, 1914, *Enoplognatha latimana* Hippa & Oksala, 1982, *Clubiona alpicola* Kulczynski, 1881, *Philodromus albidus* Kulczynski, 1911. In addition to these, the author draws the attention to some other rare species.

Author's address:

Dr. Csaba SZINETÁR
Department of Zoology
Berzsenyi College
H-9701 Szombathely
Károlyi G. tér 4.